

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5C/40/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8216200527
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Lajoš
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2018:8216200527.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudcom JUDr. Romanom Lajošom, v spore žalobcu: KRUK Česká a Slovenská republika s.r.o., Československé armády 954/7, 500 03 Hradec Králové, IČO: 247 85 199, Česká republika, zastúpený Advokátskou kanceláriou Gallo s.r.o., Jilemnického 30, 036 01 Martin proti žalovanému: C. C.Á., nar. X.X.XXXX, T. Č.. X, XXX XX J., Č. O., o zaplatenie 1.177,59 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Konanie v časti o zaplatenie sumy 385,- Eur s príslušenstvom **z a s t a v u j e .**

Žalobu **z a m i e t a .**

Žalovanému voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou domáhal zaplatenia sumy 1.177,59 Eur s úrokom z omeškania vo výške 8,5 % ročne zo sumy 1.100,98 Eur od 24.6.2013 do zaplatenia, náhrady trov konania a náhrady trov právneho zastúpenia.

2. Žalobu žalobca odôvodnil tým, že Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaný uzatvorili 5.3.1997 Zmluvu o sporožirovom účte číslo: XXXXXXXX, ďalej dňa 19.2.2004 uzatvorili zmluvu o kontokorentnom úvere, predmetom ktorej bolo okrem iného aj poskytnutie povoleného prečerpania k bežnému účtu žalovaného. Pôvodný veriteľ sa podpisom Zmluvy zaviazal poskytnúť žalovanému Povolené prečerpanie tým spôsobom, že bude realizovať platobné príkazy žalovaného na prevod alebo výbery hotovosti z účtu žalovaného, a to aj vtedy, ak nebude existovať žalovaného pohľadávka voči pôvodnému veriteľovi z účtu žalovaného, ktorá vznikne v dôsledku pripísania platieb uskutočnených v prospech žalovaného účtu alebo vkladom v hotovosti. Zároveň žalovaný sa podpisom Zmluvy zaviazal Povolené prečerpanie splácať pôvodnému veriteľovi formou započítania pohľadávky pôvodného veriteľa proti pohľadávke žalovaného z jeho účtu, a to vždy v momente vzniku pohľadávky žalovaného z jeho účtu, a v rozsahu, v ktorom sa tieto pohľadávky kryjú. Neoddeliteľnú súčasť zmluvy tvoria Všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s.. Pôvodný veriteľ svoj záväzok mu vyplývajúci zo Zmluvy splnil riadne a včas, t. j. žalovanému poskytol Povolené prečerpanie k jeho bežnému účtu, a to za podmienok v Zmluve uvedených. Nakoľko žalovaný využil možnosť prečerpania svojho bežného účtu v zmysle Zmluvy, avšak pôvodnému veriteľovi svoj záväzok zo Zmluvy na vrátenie Povoleného prečerpania pôvodnému veriteľovi nespĺnil riadne a včas, t. j. v súlade so zmluvou a všeobecnými obchodnými podmienkami, právny predchodca žalobcu dňa 11.6.2013 písomne odstúpil od zmluvy. Zároveň poukázal na to, že žalobca sa stal veriteľom žalovaného na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok, uzavretej 29.10.2014 podľa § 524 a nasl. Občianskeho zákonníka medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. ako postupcom a žalobcom ako postupníkom, o čom bol žalovaný upovedomený oznámením o postúpení pohľadávky.

3. Žalovaný sa k žalobe, ktorá mu bola doručená do vlastných rúk 23.3.2017 písomne vyjadril tak, že uvedenú situáciu sa snažil riešiť so žalobcom návrhom splátkového kalendára z 5.1.2016 žalobcovi, ktorý na jeho výzvu nereagoval. Ďalej uviedol, že žalobcovi na úhradu pohľadávky zasiela splátky. V podaní doručenom 2.3.2018 doručil súdu kópie výpisov z účtu o splácaní úveru v splátkach. Ďalej uviedol, že 9.2.2018 mal so žalobcom uzavrieť novú dohodu o splácaní dlhu v splátkach po 40,- Eur mesačne do 20-teho dňa v kalendárnom mesiaci.

4. V podaní doručenom 14.3.2018 žalobca vzal žalobu čiastočne späť v sume uplatnenej istiny vo výške 60,- Eur po zohľadnení platieb žalovaného z 13.2.2017 a 10.3.2017 v sume po 30,- Eur mesačne. Nasledujúcim podaním z 15.3.2018 žalobca vzal žalobu čiastočne späť v sume 325,- Eur s ohľadom na dodatočné úhrady žalovaného z 12.4.2017, 15.5.2017, 13.6.2017, 12.7.2017, 9.8.2017, 14.9.2017, 27.10.2017, 21.11.2017, 14.12.2017, 1.2.2018, 9.2.2018, 12.2.2018.

5. Súd vykonal vo veci pojednávanie 16.3.2016, na ktoré bol predvolaný ako právny zástupca žalobcu, tak aj žalovaný. Právny zástupca žalobcu sa na konané pojednávanie nedostavil, svoju neúčast' písomne ospravedlnil a žiadal rozhodnúť na základe predložených listinných dôkazov a vyjadrení. V zmysle § 180 C.s.p. súd konštatoval, že právnomu zástupcovi žalobcu a prostredníctvom neho aj samotnému žalobcovi (§ 110 C.s.p.) bolo predvolanie na pojednávanie doručené riadne a včas (doručenie vykázané 12.2.2018) a rovnako tak aj žalovanému (u žalovaného doručenie vykázané 5.2.2018). Keďže strany sporu o odročenie pojednávania nepožiadali z vážnych dôvodov, súd rozhodol, že sú splnené podmienky pre pojednávanie v neprítomnosti žalobcu, jeho právneho zástupcu ako aj žalovaného. Na nariadenom pojednávaní vykonal dokazovanie oboznámením listinných dôkazov pripojených k spisu a to: zmluvou o kontokorentnom úvere z 19.2.2004 veriteľa Slovenská sporiteľňa, a.s. a žalovaného ako dlžníka na č.l. 6, zmluva o poskytnutí balíka produktov a služieb pre FO z 29.4.2008 na č.l. 7, zmluva o poskytnutí balíka produktov a služieb z 10.9.2007 na č.l. 8, zmluva o vydaní a používaní platobnej karty z 29.4.2008 na č.l. 9, zmluva o vydaní a používaní bankovej platobnej karty z 7.2.2000 na č.l. 10, zmluva o vydaní a používaní bankovej platobnej karty z 11.1.2002 na č.l. 11, zmluva o vydaní a používaní platobnej karty zo dňa 7.2.2005 na č.l. 12, dodatok k zmluve o vydaní a používaní platobnej karty zo 6.9.2007 na č.l. 13, zmluva o vydaní a používaní bankomatových kariet k sporožirovému účtu z 5.3.1997 na č.l. 14, zmluva o sporožirovom účte z 5.3.1997 na č.l. 15, odstúpenie od zmluvy z 11.6.2013 na č.l. 16, všeobecné obchodné podmienky Slovenskej sporiteľne, a.s. na č.l. 17-27, oznámenie Slovenskej sporiteľne, a.s. o postúpení pohľadávky z nepovoleného prečerpania na účte zo dňa 11.11.2014 na č.l. 28, oznámenie žalobcu o postúpení pohľadávky na č.l. 29, predžalobná výzva žalobcu z 11.1.2016 na č.l. 30, výpis z účtu za obdobie od 1.1.2010 do 28.10.2014 na č.l. 47-55, výpismi z účtu žalo doručené 2.3.2018 pod č.l. 110-123, pričom bol zistený nasledovný skutkový stav.

6. Slovenská sporiteľňa a.s. (ďalej aj „banka“) so žalovaným uzavrela 5.3.1997 zmluvu o sporožirovom účte, ktorého predmetom bolo vedenie bežného účtu žalovaného č. XXXXXXXX-XXX/XXXX. Rovnakého dňa so žalovaným uzavrela aj zmluvu o vydaní a používaní bankomatových kariet k sporožirovému účtu.

7. Dňa 19.2.2004 Slovenská sporiteľňa a.s. uzavrela so žalovaným zmluvu o kontokorentnom úvere, predmetom ktorého bolo poskytnutie kontokorentného úveru číslo XXXXXXXXXXXX/X/X s výškou úverového rámca: 30.000,- Sk, úrokovou sadzbou 10,85 % (premenlivá), konečnou splatnosťou dňa 18.2.2005, úrokom z prečerpania: 26,40 % p.a., poplatkom za správu úveru 0,20 % z výšky úverového rámca mesačne, poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 2 % z výšky úverového rámca, úrokom z omeškania: 26,40 % p.a., číslo sporožirového účtu č. XXXXXXXXXXXX/XXXX. V zmysle čl. III, bodu 1 označenej zmluvy, zmluva sa uzatvára na dobu určitú, a to na dobu 1 roka odo dňa podpísania zmluvy zmluvnými stranami. Doba trvania zmluvy sa predlžuje vždy o dobu jedného roka, ak dlžník neoznámí veriteľovi najneskôr v lehote 1 mesiaca pred uplynutím doby trvania zmluvy (pôvodnej alebo predlženej), že nemá záujem o predĺženie doby trvania zmluvy, maximálne však do dosiahnutia 65. roku veku dlžníka. Pôvodný veriteľ úverovej zmluvy bola banka, ktorá mala žalobcovi ako nebankovej spoločnosti zmluvou o postúpení pohľadávok z 29.10.2014 postúpiť pohľadávku z predmetnej úverovej zmluvy.

8. Z odstúpenia od zmluvy z 11.6.2013 vyplýva, že Slovenská sporiteľňa, a.s. odstúpila od Zmluvy, ktorou bol žalovanému poskytnutý Balík/Bankové produkty v Balíku č. XXXXXXXX/XXXX s účinnosťou ku dňu doručenia tohto oznámenia, ak aj Zmluvy, na základe ktorej bolo žalovanému poskytnuté Povolené prečerpanie k bežnému účtu č. XXXXXXXX/XXXX s účinnosťou ku dňu doručenia oznámenia, pričom

zároveň bola vyhlásená mimoriadna splatnosť Povoleného prečerpania. Výšku pohľadávky ku dňu odstúpenia od zmluvy Slovenská sporiteľňa vyčíslila v sume 1.100,52 Eur. Doklad o doručení odstúpenia od zmluvy a vyhlásenia mimoriadnej splatnosti úveru z povoleného prečerpania žalobca nepredložil.

9. Z oznámenia z 11.11.2014 vyplýva, že Slovenská sporiteľňa a.s. oznamovala žalovanému postúpenie pohľadávky podľa § 526 Občianskeho zákonníka na žalobcu. Ani doručenie tohto oznámenia žalovanému žalobca nepredložil.

10. Pred meritórnym posúdením veci sa súd musel najskôr vyporiadať s účinkami podaní žalobcu zo 14.3.2018 a 15.3.2018, ktorými došlo k čiastočnému späťvzatiu žaloby.

11. Podľa § 145 ods. 1 a 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C.s.p.“), ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatií žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

12. Podľa § 145 ods. 1 a 2 C.s.p., ak je žaloba vzatá späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatií žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

13. Podľa § 146 ods. 1 C.s.p., súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

14. Podaním zo 14.3.2018 vzal žalobca čiastočne žalobu späť v sume 60,- Eur z dôvodu, že žalovaný po podaní žaloby, t. j. 13.2.2017 uhradil sumu 30,- Eur a 10.3.2017 tiež sumu 30,- Eur. Nasledovným podaním z 15.3.2018 žalobca vzal žalobu čiastočne späť v ďalšej sume 325,- Eur, pretože žalovaný dodatočne uhradil 12.4.2017 sumu 30,- Eur, 15.5.2017 sumu 30,- Eur, 13.6.2017 sumu 30,- Eur, 12.7.2017 sumu 30,- Eur, 9.8.2017 sumu 30,- Eur, 14.9.2017 sumu 30,- Eur, 27.10.2017 sumu 30,- Eur, 21.11.2017 sumu 15,- Eur, 14.12.2017 sumu 30,- Eur, 1.2.2018 sumu 30,- Eur, 9.2.2018 sumu 30,- Eur a 12.2.2018 sumu 10,- Eur. Keďže k čiastočnému späťvzatiu žaloby došlo pred otvorením prvého pojednávania na prípadný nesúhlas s týmto späťvzatím zo strany žalovaného by sa ani nemohlo prihliadať, preto nebolo dôvodné pojednávanie odročovať a žiadať súhlas žalovaného so späťvzatím žaloby. Preto súd vo veci postupom podľa 145 CSP konanie v rozsahu žalobného návrhu o zaplatenie sumy 385,- Eur s príslušenstvom zastavil.

15. K meritórnemu posúdeniu zvyšku nároku súd uvádza, že spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou (§ 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok, ďalej „CSP“).

16. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

17. Zmluva o úvere patrí medzi tzv. absolútne obchody (§ 261 ods. 3 písm. d) Obchodného zákonníka), avšak právny vzťah medzi stranami založený predmetnou zmluvou o spotrebiteľskom úvere bolo treba posudzovať i podľa § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré predstavujú základný právny rámec ochrany spotrebiteľa, popri ostatných zákonoch o ochrane spotrebiteľa (č. 634/1992 Zb., resp. č. 250/2007 Z.z.) a o spotrebiteľských úveroch (č. 258/2001 Z.z., resp. č. 129/2010 Z.z.).

18. Podľa § 879f ods. 3 Občianskeho zákonníka (Prechodné ustanovenia k úpravám účinným od 1. apríla 2004) spotrebiteľské zmluvy podľa § 52 uzavreté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa musia dať do súladu s ustanoveniami § 53 a 54 tohto zákona a spotrebiteľské zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch aj s ustanovením § 55 ods. 1, ak ide o náležitosti zmluvy, a s ustanovením § 57 tohto zákona do troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona.

19. Podľa § 879f ods. 4 Občianskeho zákonníka ustanovenia spotrebiteľských zmlúv, ktoré nie sú dané do súladu s ustanoveniami § 53, 54 a 57 tohto zákona podľa odseku 3, sú neplatné po uplynutí troch mesiacov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto zákona. Spotrebiteľ má právo odstúpiť od

spotrebiteľskej zmluvy o práve užívať budovu alebo jej časť v časových úsekoch, ktorá nie je podľa odseku 3 daná do súladu s ustanovením § 55 ods. 1 tohto zákona, ak ide o náležitosti zmluvy, a to do troch mesiacov po uplynutí lehoty podľa odseku 3.

20. Podľa § 52 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.4.2004 spotrebiteľskými zmluvami sú kúpna zmluva, zmluva o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľom je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa § 54 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

22. Podľa § 1 ods. 3 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov (ďalej „zákon o spotrebiteľských úveroch“), zákon sa nevzťahuje na úver formou preddavku na bežný účet poskytnutý bankou iným spôsobom ako na kreditné karty.

23. Žalobca nepopiera postavenie žalovaného v ich zmluvnom vzťahu so Slovenskou sporiteľňou, a.s. ako spotrebiteľa, ani spotrebiteľský charakter úveru. Nemôžu preto byť pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka na posúdenie celej zmluvy, včítane podmienok, za ktorých bol úver poskytnutý i prechodu práv a povinností zo zmluvného vzťahu z pôvodného veriteľa na žalobcu. Základným znakom spotrebiteľských zmlúv je, že nesmú obsahovať ustanovenia spôsobujúce značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, t. j. neprijateľné podmienky.

24. Neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľských zmluvách sú v ustanovení § 53 ods. 3 Občianskeho zákonníka vymedzené iba príkladom, čo znamená, že nejde o výpočet taxatívny a ako neprijateľnú podmienku možno vyhodnotiť aj iné zmluvné dojednania, pričom základným kritériom je vytvorenie nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa.

25. Podľa § 524 Občianskeho zákonníka v čase tvrdeného postúpenia pohľadávky veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

26. Podľa § 525 Občianskeho zákonníka postúpiť nemožno pohľadávku, ktorá zaniká najneskôr smrťou veriteľa alebo ktorej obsah by sa zmenou veriteľa zmenil. Postúpiť nemožno ani pohľadávku, pokiaľ nemôže byť postihnutá výkonom rozhodnutia. Nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

27. Podľa § 526 Občianskeho zákonníka postúpenie pohľadávky je povinný postupca bez zbytočného odkladu oznámiť dlžníkovi. Dokiaľ postúpenie pohľadávky nie je oznámené dlžníkovi alebo dokiaľ postupník postúpenie pohľadávky dlžníkovi nepreukáže, zbaví sa dlžník záväzku plnením postupcovi. Ak postúpenie pohľadávky oznámi dlžníkovi postupca, nie je dlžník oprávnený sa dožadovať preukázania zmluvy o postúpení.

28. Zmluvný vzťah medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovaným má charakter spotrebiteľského. Už citované ustanovenie § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka síce veriteľovi, ktorým v tomto prípade bola Slovenská sporiteľňa, a.s., umožňuje svoju pohľadávku z takéhoto vzťahu postúpiť na iného aj bez súhlasu dlžníka, v tomto prípade žalobcu, ale za splnenia podmienok uvedených v ustanovení § 525 Občianskeho zákonníka, teda nesmie odporovať dohode medzi stranami vzťahu ani zákonu.

29. Súd nezistil, aby postúpeniu pohľadávky Slovenskou sporiteľňou, a.s. na žalobcu bránila dohoda, ktorá by bola uzavretá medzi Slovenskou sporiteľňou, a.s. a žalovaným.

30. Úver žalovanému bol poskytnutý bankou, ktorá úvery poskytuje na základe bankovej licencie. Bolo preto povinnosťou súdu zistiť, či obmedzenia pre postúpenie pohľadávky bankou na iný subjekt, navyiac v tomto prípade na subjekt nebankový nepozná zákon o bankách (zákon číslo 483/2001 Z.z. o bankách v znení neskorších predpisov). V tejto súvislosti súd uvádza, že vzhľadom na postavenie žalovaného ako spotrebiteľa, bola daná povinnosť súdu vykonať ex offo súdnu kontrolu zmluvy o úvere, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a to napriek nečinnosti žalovaného, lebo pri spotrebiteľských zmluvných vzťahoch má súd dbať o to, aby nevedomosť spotrebiteľa nebola na jeho úkor a vyvažovať tak práva a povinnosti oboch strán (porovnaj uznesenie NS SR vo veci sp. zn. 6Cdo 1/2012). Rovnako tak bol súd povinný zistiť, či došlo k platnému postúpeniu pohľadávky, ktorej úhrada je predmetom sporu, pričom v tomto smere súd poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 28.1.2009 sp. zn. 1Cdo 76/2007.

31. Podľa § 89 ods. 1 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách, banka a pobočka zahraničnej banky pri vykonávaní bankových činností na území Slovenskej republiky uzatvárajú a vykonávajú obchody so svojimi klientmi na zmluvnom základe v súlade s právnym poriadkom Slovenskej republiky. Klient má právo na uzavretie zmluvy o obchode v slovenskom jazyku, ako aj na poskytovanie informácií od banky a pobočky zahraničnej banky, na predkladanie podaní banke a pobočke zahraničnej banky a na uskutočňovanie inej komunikácie s bankou a pobočkou zahraničnej banky v slovenskom jazyku; týmto nie je dotknutá možnosť súbežného používania iných jazykov, ak to ustanovuje osobitný zákon alebo ak sa na tom banka alebo pobočka zahraničnej banky so svojim klientom písomne dohodnú, pričom klient má právo vybrať si rozhodujúci jazyk pre znenie zmluvy, ak osobitný zákon neustanovuje inak. Banka alebo pobočka zahraničnej banky si so svojim klientom môžu zmluvne upraviť práva a povinnosti z obchodov odchylné od zákona alebo osobitného predpisu, ak to zákon ani osobitný predpis výslovne nezakazuje alebo ak z povahy ich ustanovení nevyplýva, že sa od nich nemožno odchyliť; takáto zmluva musí mať formu a podobu vyžadovanú zákonom alebo dohodou účastníkov, pričom banka a pobočka zahraničnej banky zodpovedá za jej preukázateľné vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu najneskôr pri uzavretí obchodu a za jej uchovávanie a ochranu podľa § 42 ods. 1 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2001/483/20170201>>.

32. Podľa § 92 ods. 8 zák. č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

33. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi Slovenskou sporiteľňou a.s. a žalovaným existoval občianskoprávny záväzkový vzťah, titulom zmluvy o kontokorentnom úvere, ktorá mala charakter spotrebiteľskej zmluvy v zmysle § 52 ods. 1 a nasl. Občianskeho zákonníka účinného od 1.4.2004. Pri jej uzatváraní totiž žalovaný ako spotrebiteľ nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo podnikateľskej činnosti, pričom Slovenská sporiteľňa a.s. ako dodávateľ tak konala.

34. Žalobca sa v konaní od žalovaného domáha zaplatenia žalovanej sumy z pohľadávky, ktorú mal nadobudnúť zmluvou o postúpení od banky, preto súd v prvom rade skúmal aktívnu legitimitáciu na strane žalobcu a dospel k záveru, že nie je daná, pretože v konaní síce žalobca predložil odstúpenie od zmluvy a vyhlásenie mimoriadnej splatnosti úveru učené Slovenskou sporiteľňou, a.s. z 15.6.2013 s upozornením na omeškanie a výzvou na zaplatenie dlžnej sumy v lehote 7 dní od doručenia tohto oznámenia, avšak nijako nepreukázal autenticitu tohto dokumentu, t.j. že bol skutočne vyhotovený, a hlavne odoslaný a aj reálne doručený žalovanému (resp. že by jej doručovanie preukazoval kópiou

podacieho lístku o doručovaní). V konaní bola totiž predložená len kópia uvedeného dokumentu bez akéhokoľvek dokladu o jeho odoslaní a prípadnom doručení žalovanej. Súd pritom uznesením č. k. 5C/40/2016-63 zo 14.11.2016 vyzval právneho zástupcu žalobcu, aby svoju žalobu doplnil o opísanie skutkových okolností o splnení podmienok postúpenia pohľadávky Slovenskej sporiteľne a.s. v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách a predloženie dôkazov na preukázanie týchto tvrdení. Žalobca však na túto výzvu súdu nereagoval. Tým sa nepreukázalo platné postúpenie predmetnej pohľadávky na postupníka t.j. žalobcu, ktorý nie je bankou (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/722/2015 z 10.8.2016) a tým nebola dodržaná ani lehota 90 kalendárnych dní, ktorá je určená pre klienta na plnenie svojho dlhu, ktorým by mohol docieľiť nepostúpenie pohľadávky z banky na iný subjekt. Prítom je irelevantné, ak neboli splnené uvedené podmienky, s akou sumou bol žalovaný v omeškaní, ak nebolo preukázané doručenie výzvy a zákonná lehota pred postúpením.

35. Písomná výzva upravená v citovanom zákonom ustanovení (§ 92 ods. 8 veta prvá zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách) je faktickým úkonom, ktorý je nevyhnutnou podmienkou možnosti ďalšieho právneho úkonu, a to postúpenia pohľadávky zo strany banky na osobu, ktorá nie je bankou aj bez súhlasu jej klienta, po uplynutí zákonom stanovenej lehoty 90 dní. V prípade, ak tento faktický úkon nebol preukázateľne vykonaný a doručený žalovanému, nemôže byť platná ani zmluva o postúpení, z ktorej žalobca odvodzuje svoju aktívnu legitimáciu. Vo všeobecných obchodných podmienkach Slovenskej sporiteľne a.s. v bode 19.16 sa síce okrem iného uvádza, že „banka je oprávnená kedykoľvek postúpiť na tretiu osobu akékoľvek pohľadávky voči klientovi“ avšak zároveň sa tam uvádza, že „klient je oprávnený postúpiť svoje pohľadávky voči banke len s predchádzajúcim písomným súhlasom banky“, čo spôsobuje nerovnováhu v zmluvných vzťahoch v neprospech spotrebiteľa, preto naň súd neprihliadal ako na platné dojednanie umožňujúce obísť splnenie predpokladov pre postúpenie pohľadávky uvedených v § 92 ods. 8 zákona o bankách.

36. Aktívnu vecnou legitimáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva subjektu - žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), respektíve mu vyplýva procesné právo si tento hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitimácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitimáciu skúma vždy aj bez návrhu a aj v prípade, že ju žiaden z účastníkov konania nenamieta (porovnaj rozsudok Najvyššieho súdu SR z 29.6.2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

37. Slovenská sporiteľňa, a.s. bola oprávnená postúpiť svoju pohľadávku, ktorá je predmetom tohto sporu voči žalovanému na žalobcu len po tom, ak by bol žalovaný napriek jej písomnej výzve nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke, a to aj bez súhlasu klienta. V prípade, že takéto predpoklady splnené neboli, bolo potrebné na takúto pohľadávku hľadieť ako na nepostupiteľnú, teda pohľadávku ktorej postúpenie by bolo v priamom rozpore so zákonom. Z tohto dôvodu by potom samotná zmluva o postúpení pohľadávky v časti týkajúcej sa takejto nepostupiteľnej pohľadávky bola absolútne neplatným právnym úkonom, na ktorú neplatnosť bol povinný súd v konaní ex offo aj bez námietky žalovaného prihliadnuť (porovnaj rozsudok Krajského súdu v Trnave sp. zn. 26Co/445/2015 z 19.4.2016).

38. Súd podporne poukazuje i na výklad ustanovenia § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách Krajským súdom v Žiline v rozhodnutí sp. zn. 7Co/715/2015 z 24.2.2016, ktorý uvádza, že uvedené zákonné ustanovenie v prvej vete hovorí o tom, že ak bola doručená písomná výzva banky na úhradu dlžnej sumy, napriek ktorej však za obdobie dlhšie ako 90 kalendárnych dní túto dlžnú sumu dlžník neuhradí, môže banka pohľadávku postúpiť inej osobe, ktorá nie je bankou aj bez jeho súhlasu. Veta druhá hovorí o tom, že banka takéto právo nemôže uplatniť, ak by jej klient pred postúpením uhradil omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva. Banka však aj v prípade, že klient uhradí omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva, môže pohľadávku postúpiť v prípade, ak súčet všetkých omeškaní so splnením, čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke, alebo pobočke zahraničnej banky, presiahol jeden rok. Inými slovami povedané, banka musí najskôr klienta vyzvať na úhradu peňažného záväzku, s ktorým je v omeškaní, ak po tejto výzve dlhšie ako 90 kalendárnych dní klient neuhradí peňažný záväzok môže banka postúpiť pohľadávku aj na tretiu osobu, ktorá nie je bankou. V prípade, ak by aj po uplynutí 90 dní klient svoj peňažný záväzok, s ktorým je v omeškaní, uhradil, takto banka postupovať nemôže, ak však po uplynutí 90 dní klient svoj omeškaný peňažný záväzok uhradí, ale ide o peňažný záväzok, s ktorým je v omeškaní dlhšie ako 1 rok, môže

banka aj napriek tejto úhrade pohľadávku postúpiť. Uvedené vyplýva aj z formulácie „napriek písomnej výzve...“, čo znamená, že najskôr musí byť vyhotovená a odoslaná písomná výzva a potom môže nastať situácia, že klient bude dlhšie ako 90 dní v omeškaní alebo nebude, teda táto okolnosť je až následná a od nej sa odvíja možnosť postúpiť pohľadávku na nebankový subjekt.

39. Nakoľko žalobca nepreukázal, že je nositeľom hmotnoprávneho oprávnenia v právnom vzťahu, z ktorého je vyvodzovaný žalobou uplatnený nárok, lebo nepreukázal platné postúpenie predmetnej pohľadávky zo spotrebiteľskej zmluvy z banky na nebankovú spoločnosť, teda svoju aktívnu vecnú legitímáciu v konaní, súd žalobu v jej nezastavenej časti ako nedôvodnú zamietol.

40. Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci (§ 255 ods. 1 CSP). Výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 257 ods. 1 CSP).

41. Podľa § 256 ods. 1 a 2 C.s.p., ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Ak strana procesne zavinila trovy konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná náhradu týchto trov protistrane.

42. O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 1, 2 CSP).

43. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ustanovenia § 255 ods. 1 a § 256 C.s.p. a s prihliadnutím na § 257 C.s.p. podľa ktorého súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci, avšak z dôvodov hodných osobitného zreteľa ich výnimočne nemusí priznať. Súd dospel k záveru, že žalovaný síce bol v nezastavenej časti konaní úspešný, no žiadne reálne trovy konania, ktorých náhradu by mohol požadovať mu nevznikli. Zároveň zastal názor, že žalovaný trovy zastavenej časti konania nezavinil. Preto súd rozhodol, že žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi nepriznáva.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.